sensu. et est sensus. Ne forte non possit
d est ut forte possit. Cura istā ignoranc
oñsionem tria tangit scilicet cui facē
da quia plato. quo ordine. quia post ā
monicionē secretā et neglectā. et ante
pcuracionē testū ꝓpter qd dicit. Si am
monitu scilicet secreto neglexerit corri
gi. et ānūq; alijs demōstret ꝓ quos ꝛc.
Qua de causa vacilet ut si voluerit
adhuc secreto corrigi ꝑ prelatū. non
publicet alijs et hoc est ne forte possit
ꝛc. Et nō cura pmū q illā sdam cor
rectionē quā dñs docet faciendā coram
vno vel duobus Matth xviij. Augustinus
hic restringit in religiosis qui nō sūt
plene sui iuris ad prelatū tamq; ad
illū de quo magis pt psumi q possit
pdesse et non obesse. Triplex autē est
utilitas que pt spari ex oñsione huius
moi facta plato. Vtilitas scilicet deli
quētis quia multe sūt cause ḡie pocaq
debet plati correctoi acquiescē q; alius
Ite utilitas plati cui expedit agnoscē
vultū peccatis suis. Item utilitas ī dicē
tis. quia ꝑ platū poterit melius dijudi
quid sit ei vlterius faciendū. Item nota
cura sdm q est facēda oñsio huiusmoi
ān pcuracionem testū supradictum.
ut hīto plati qsilio discreta predat
vltra si nocē fuerit ī testibus pcurādis.
Ite ut prēdi possit efficacia eius auctō
ritate mūcienciē vel cōā appellente
ad testes hñdos. Item ut maior cautēla
ostendatur pdesse ānq; coā testibus
culpa publicetur. Sterū notandū cura
trū q lēdē alterū in fama īdebite est
valde grue. Melius est enī nomē bonū
q; diuicie multe sicut dicit Pūb xxij.
ex quo sequit q plus nocet qui auferit
famā. q; qui auferit diuicias multas.
Preterea diuicie ablate possūt restitui
sz fama vxe. quia forte non crederet
illi qui post lesionē vellet excusare.
Pt etiam ā ūbū delatū esse ad tot
q quasi impossibile est ad tot ūcere
excusacionem. et iō bū dicit in glosa
super lucā. Fama esse rem lubricā
quia sicut aliqua res lubrica de fac
li effūdit. sed quasi īpossibile est eam ī
colligi. ita et fama. Preterea ledēs fa
mā alterius non solū illū ledit cui dē
bet sicut fur illum solū cui furatur sz
omnes illos coā quibus loquit sicut
ille qui mouet lutū ledit pedes omnes
omēs coā quibus mouet. Augustinus de ūbis
dñi. Decet ī nos fratres si nos scētabus
pcat. quia q; ītū ī eo est nos exemplo
corūpit ex quo patet q audie pcēm
alicui nociuū est audienti. ꝓpter hec
pdcā dicit ambrosius. Qz tolerabilio
res sūt fures qui vestes et alia bona
nra diripūt q; fures qui famā nrā
lacerāt. et vere sic est. magis enī est qd
isti diripūt nec vmq; restituūt ne
solū vm sz multos nocent. Ite dicit
aplus Thymo. iij. Opus fac ciuā. ite
qd est bonū nūciare. isti autem qui
infamāt semp mala nūciant. q; sūt
cōrarij ciuā celestis. Preterea super
illud Luce ij. Ad virginē desponsatā
vno dicit Glosa. Maluit dñs alius
de suo ortu q; de virginis pudore dubi
tare. Cū ergo xpc tūc curauerit de fa
ma aliena. ne sui ortus occasione qd
fuit tūc būficū lederet ꝓ ītū q; xpo
sūt grij qui nō curant diligēr cauē
a lesione altius fame. Preterea ledere
famā alicui est opa dyabolicū. Lucē
Habet hoc ꝓprū hostis ānqui īudia
ut quos ī pravorū actū ꝓpetrao
nē deo sibi resistēte superare nō valet
opiones eorū dilaceret. Patet ex hijs
q ledere famā alienā est grave cū
celestis. et grave ꝓ et malicia dya
bolica. et ideo q; ītū possibile est salua
iustitia cauendū est ab huiusmodi le
sione. et ideo dicit augustinus. Si forte
possit secreatus correctū nō īnotescē
ceteris ut scilicet pcatur eius fame.
Si vero gratia vitū pcatū. qui omis
sa huiusmoi oñsione coā plato pre
dit ad testes hñdos. Potest dici sicut
dcm est supra de omissione fraterne
correctionis secreta in tytulo de or
dine frne correctionis. qd ī casibus
aliquibus est malū. et in aliquibus

est bonū. sed in distinctione ibi posita.
Sequit. De ordinibus et dubitabi
libus circa pcēm quinquēda Capitulū.
Si autē negauerit tūc negant ad
hibendi sūt alij coā coram oībus.
ut possit non ab vno teste tūc argui sed
a duobus vel tribus quinq. Datis mā
datis circa ānūcēciacā ad quictionem.
tradit hic mādatū circa ipam quictio
nem. et īmitūtur q; duo ī hoc mandato.
scilicet qs cōuincendus quia negās ꝓpt
qd dicit si negauerit. Ite qui quinqen
dus quia post negacionē factū coā
plato. ꝓpter qd dicit. tūc id est post
negacionem. Et est ītelligendum q
statim si habētur testes consci culpe.
vel post qū non habēt statim scilicet
postq; fuerunt parati. Ite coā quibus
quia coā coram pauciorib fiat. Et iō
dicit coā et ꝓpter qd quia a pluribus
et ideo dicit ut possit nō ab vno teste
scilicet solo denūciante argui. sz a duo
bus vel tribus quinq. Et nota q tria
sūt que solent hoīem retrahē a malo.
Primū est amor ꝓpter qd dñs volēs
iudam retrahere a prēdo cōcepto per
hūc modū dixit ei. Amice ad q; venisti
Matth xxvi. Secundū est pudor ꝓpter
qd dicit. Qui īringit mecū ī parapsi
de hic me tradet ad mgendū huiusmoi
pudorē retractū ī eodem. Tertiū est
timor ꝓpter qd dicit. De hoī p quem
tradetur ī eodem. Sed hec tria tradet
augustinus ad retrahendū a peccato
scilicet correctionē secretā q ptinet
ad amorē et hoc quo ad primū. cor
rectionē coram plato que habet pu
dorē. et hoc quo ad sdm. cōuictionē ī
iudicio que habet penā. et iō timorem
et hoc quo ad tertiū. Primū ubi dicit su
per ius. statim āmonete ne cepta pro
frediant. sdm ubi dicit. pus ꝓposito
debet ostendi. tertiū hic. Sunt autē multa
quibus dubitatur circa istā mate
riam. q ptinent ad quinquēda pcā
fraterna in publico coā plato. et primo
vtrū q hoc nūq; licet. Infamatio enī
frēn coram vnico est semp malum.
multo magis coā multitudīe. hoc autē
fit cū in publico culpa alicui nunciat
cōuincit. Preterea non sūt facienda ma
la ut veniat bonum ergo cū īfamare
frem sit malū. nō est faciendū hoc e
iam ꝓpter correctionē illius qui aliud
qualecūq; bonū habet. Preterea licet
ledere frem ī ppalibus bonis sūt ꝓpt
bonū ānē alius ergo cum magis sit fa
ma q; qd libet bonū ppale non licet
ledere frem ī fama ꝓpter bonū alius.
Contra vero est illud Matth xviij. Dic
ecē ex quo patet q culpa frēs potest
dici coram multitudīe. Rūsio. dicere
malū frēs est malū in se sed nō sdm
se. q; ītum enī est de se semp est malū.
sed ex cōstantia pt ēe bonū. sicut af
fligere proximū est in se malū. sed
si ī carne afflīgitur. ꝓximus ī finis.
ut sanet potest esse bonū. ita dicere
malū alicui ꝓpter aliqd bonū pt
esse bonū. sz quantū est de se semp est
malū. Dicendū q; q infamare du
plicit dicit scilicet stricte et large stricte
idem est q malū alteri recitare sine
causa bona et sic semp est malum
large idem est q malum alicui recita
re quacūq; ex causa fiat. et hoc non
est semp malū. quia si fiat ex bona
causa potest esse bonū. ut si fiat pro
salute illius quia salus ꝓponenda est fa
me. Ad primū q; dicendū q et coā
vno et coā multis potest aliquis ī
famari sdm acepcionē sdam. qm
scilicet fit ex causa bona. Ad sdm di
cendū q illa q sūt mala sdm se. ut fu
rari fornicari nūq; sūt facēda ꝓpter
aliqd bonū. sz illa que sūt ī se non se
cundū se mala ut occidere pōt fieri
ꝓpter aliqd bonū. et tale est recitatio
mali primi. Ad tertiū dicendū q lesio
primi in temporalibus ut cū aliquis
furat vel auferet ei bona sua et hmoī.
est malū sdm se et ideo non licet illd
facere ꝓpter aliqd bonū primi. sed
recitare malū proximi non ī malū
sdm se. et ideo pt fieri ꝓpter bonam
causam sicut licet ostendere īfinitē